

Yoruldum 1

– GktrkGlay · 25 Ocak 2015

Sevda ile kanarken ayaklarım
sana kořmaktan
seni kovalamaktan
bize kalkmaktan
yoruldum

kaybetmekten
korumaktan
dönmekten
düřmekten
yakalayamamaktan
yoruldum

bir görüřte
bir řiirden aynı
bakıřla bakan gözleri
yazdıkça olgunluęum
okuyamamandan
grememenden
yoruldum

zeytin dalı uzatmaktan
yorulmadım da
yoksun günlerin ışığıydı
yağımız demekten
yoruldum

kle kul olmaktan
yorulmadım da
kula kul olmaktan
yoruldum

isyana yıkılmaktan
yorulmadım da
isyanlarına direnmekten
yoruldum

nasıl bir sınavsın ki bana
zorlukların üstesinden geldikçe
siyah çizgilerle savaştım
kırmızıları avuç içlerimi kanattıkça
her defasında güçlendim

canımızla kanımızla beslediğimiz
incecik çizgide yürüyen bizlerimiz
kılıçlara su veren genlerimiz
kalıpta pişmiş tenlerimiz

ey can evime sığmayan can
emanetime sıkılmış kan

yorulmazdım da
yoruldum
yorulmadım da
yordun da yordun
yoğruldu da
yoruldum

şimdi !
haneyi sultanı saraya dönüştürme sırası sende

git hadi git !
geçmişimi geleceğime topla
bir üç beş on sene öncelerimi alda gel

gel hadi gel !
şahı sultan ab-ı hayat suyu aksın sana gel

Gülay GÖKTÜRK